

δημώδης Ῥωμαϊκῆ διαβολῆ κατὰ τοῦ Ἀννίβη, ἀλλ' ὅμως ἐπὶ πολλῶν πολιορκιῶν, οἷον τῆς Παλαιᾶς Ἰερουσαλήμ, τῶν Παρισίων, τῆς Σανσέβρης καὶ ἄλλων πόλεων, οἱ πολιορκούμενοι διετήρησαν τὴν ζωὴν αὐτῶν τρώγοντες ἀνθρωπίνους σάρκας· καὶ οἱ ἐπιζήσαντες δὲ ἐκ τοῦ ἐν ἔτει 1816 συμβάντος ναυαγίου τοῦ Γαλλικοῦ πλοίου τῆς Μεδοῦσης ἐβεβαίωσαν, ὅτι εἶχον ἀναγκασθῆ νὰ φάγωσι τοὺς μᾶλλον ἐξησθενημένους τῶν συνεπιβατῶν ὡς καὶ οἱ ἐπιβάται διαφόρων πλοίων καταληφθέντων ὑπὸ νημερίας εὐρέθησαν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν θυσιάσαντες καὶ φαγόντες τινὰς τοῦ πληρώματος, τοὺς ὁποίους προσδιώριζον διὰ τοῦ κλήρου.

Ἐξ ὧν τούτων συμπεραίνομεν, ὅτι ἐκ πέντε αἰτιῶν ὀρμώμενος ὁ ἄνθρωπος ἐξετραχηλίσθη εἰς τὸ νὰ φάγῃ τὰς σάρκας τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ· αὗται δὲ εἶναι.

Α'. Ἡ φυσικὴ ἀφορία τῶν μερῶν, ἔνθα φυλαί τινες ἔτυχον νὰ γεννηθῶσι.

Β'. Λυσώδης μανία πρὸς ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

Γ'. Βάρβαρος δεισιδαιμονία.

Δ'. Βδελυρὰ λιμιμαργία ἐμφαίνουσα τὴν ἐσχάτην ἠθικὴν διαστροφήν τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων.

Ε'. Ἐκτακτοί τινες περιστάσεις παντελοῦς ἐλλείψεως τροφῶν ἐν κειρῶ ναυαγίων, πολιορκιῶν πόλεων, καὶ ἄλλων τοιούτων τυχηρῶν περιστατικῶν.

Χάριτας λοιπὸν πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν εἰς τὴν θείαν Ἠρόνοιαν, ὅτι κῦδόκησε νὰ γεννηθῶμεν ἐπὶ τοιούτων φωτεινῶν χρόνων καὶ ἐπὶ τόπων, οἵτινες πρωϊμότερον προέβησαν εἰς τὴν πολιτισμὸν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων τοσοῦτον διέλαμψε πανταχοῦ τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὥστε οὐ μόνον ἐπαύσαμεν πρὸ αἰῶνων τοῦ νὰ γινώμεθα θεαταὶ τοιούτων ἀποτροπαίων σκηνῶν, ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ ἀπλὴ αὐτῶν ἀνάγνωσις μᾶς προξενεῖ φρίκην, βλέποντας τὰ τέκνα τοῦ Ἀδὰμ κατατρώγοντα ἀλλήλους, καὶ πολλάκις μάλιστα ὡς κατ' ἐντολὴν ἐκείνου, ὅστις διὰ τοῦ ἀψευδοῦς στόματος τοῦ ἐπισηθίου αὐτοῦ μαθητοῦ ἐντέλλεται, « ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεννηταί· καὶ γινώσκει τὸν Θεόν ».

(Ἰωάννου τοῦ Ἀποσ. καθολ. ἐπισ. Κεφ. Δ. 7.)

ΠΑΡΑΒΟΛΑΙ.

Α'. Οἱ τρεῖς φίλοι.

Μὴ πιστεύης φίλον, τὸν ὁποῖον δὲν ἐδοκίμασας· διότι πολλοὶ μὲν παρακάθηνται εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ συμποσίου, ὀλίγοι δὲ εἰς τὴν θύραν τοῦ δεσποτηρίου.

Ἄνθρωπός τις εἶχε τρεῖς φίλους· δύο μὲν ἐξ αὐτῶν ἠγάπα πολὺ, περὶ δὲ τοῦ τρίτου ὀλιγόφρων, καὶ τοι εἰλικρινέστατα πρὸς αὐτὸν φερομένου. Κατηγορηθεὶς δὲ ποτε, ἀλλ' ἀνακίτως, καὶ κληθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπε πρὸς αὐτούς. Τίς ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ νὰ μαρτυρήσῃ ὑπὲρ ἐμοῦ; διότι κατηγοροῦμαι, καὶ ὁ βασιλεὺς ὀργίζεται. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος τῶν φίλων αὐτοῦ παρητήθη εὐθὺς, εἰπὼν, ὅτι δι' ἄλλας ὑποθέσεις δὲν δύναται ν' ἀπέλθῃ μετ' αὐτοῦ· ὁ δὲ δεῦτερος τὸν ἠκολούθησε μέχρι τῆς θύρας τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἔπειτα στραφεὶς ἀνεχώρησε, φοβούμενος τὸν παρωργισμένον δικαστήν· ὁ δὲ τρίτος, εἰς τὸν ὁποῖον ὀλίγον ἠλιπίζεν, εἰσηλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ δικαστήριον, ὠμίλησεν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τοσοῦτον προθύμως ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ ἐμαρτύρησεν, ὥστε ὁ δικαστὴς τὸν ἀπέλυσε.

Τρεῖς φίλους ἔχει ὁ ἄνθρωπος εἰς τοῦτον τὸν κόσμον· πῶς δὲ προσφέρονται οὗτοι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, ὅταν ὁ Θεὸς τὸν καλῆ εἰς τὸ δικαστήριον; Τὰ μὲν χρήματα, ὁ κάλλιστος αὐτοῦ φίλος, τὸν ἐγκαταλιμπάνουσι τὰ πρῶτα, καὶ δὲν ἀπέρχονται μετ' αὐτοῦ· οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ φίλοι τὸν ἀκολουθοῦσι μέχρι τῆς θύρας τοῦ τάφου, καὶ ἐπιστρέφουσι πάλιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν· ὁ δὲ τρίτος, τὸν ὁποῖον κατὰ τὸν βίον μάλιστα ἐλησμόνει, εἶναι τὰ ἀγαθοποιὰ αὐτοῦ ἔργα· αὐτὰ μόνον τὸν ἀκολουθοῦσι μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ δικαστοῦ, αὐτὰ προπορεύονται, συνηγοροῦσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ εὐρίσκουσιν ἔλεον καὶ χάριν. ***

ΥΓΙΕΙΝΗ.

Βοηθήματα πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀποπριγομένων.

Ἡ ἐντὸς τῶν ὑδάτων πτώσις τῶν ἀνθρώπων, καὶ οἱ ἐκ τούτου κίνδυνοι, εἶναι ἀναμφιβόλως τὰ συνηθέστερα καὶ ὀλεθριώτερα τῶν λοιπῶν ἀπροσδοκῆτων συμβάντων, εἰς ὅσα ὁ ἄνθρωπος ὑπόκειται καθ' ἑκάστην· οἱ καταστατικοὶ πίνακες ὧν τῶν καλῶς διοικουμένων πόλεων ἀναφέρουσι κατ' ἔτος ἱκανὸν ἀριθμὸν τοιούτων θυμάτων. Τὸ δὲ ἀλγεινότερον εἶναι ἡ παρατήρησις, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν